

# HIREK

0000

## Múlik az idő . . .

(Saját tudósítónktól.) Közelebb vagyunk-e már a háború befejezéséhez, mint a kezdetéhez, ki tudná megmondani. Csak azt az egyet tudjuk, érezzük, hogy múlik az idő és fokozott hevességgel folynak a harcok keleten és nyugaton, északon és délen, a szélrózsa minden irányában. Mikor fiaink csaknem egy éve már felvirágozva és dalolva hadba szállottak, azzal bucsúztunk tőlük:

— Viszontlátásra!

És ez nemesak azt a jókívánságunkat fejezte ki, hogy épségben és győzelmesen, hanem azt is, hogy *minél előbb* térjenek vissza. Eleinte a tél kezdetére, majd karácsonyra vártuk, reméljük visszatérésüket, majd meghesszabbítottuk a visszatérés időpontját, mint a váltót és azt hittük, hogy a tavaszt hirdető fecskével egyidejűleg megjelennek a látóhatáron a béke galambjai is. Annyira hittünk és bízunk abban, hogy mindenkinek volt egy „biztos forrása,” amelyből rendületlen hittel merítette a közeli béke reménységét. Már a sajtó berkeiben is kezdte megrakni fészket a béke galambja, anélkül, hogy a szigorú cenzorok elhessegették volna. A közvélemény kezdett helenyugodni abba, hogy az egyenlő erővel küzdő ellenséges hatalmak nem tudják döntőre vinni a minden idők legnagyobb és legvéresebb küzdelmét, melyet tehát tovább folytatni és erőltetni céltalan vér- és vagyópazarlás. A béke galambjait azonban nem kellett erőszakosan elhessegetni, elszállottak azok maguktól is. S minél jobban felolvasztotta az enyhe tavaszi napsugár a tél jégbilincseit, annál nagyobb hévvel folytatódott a véres háború. Ebbe is beletöröttünk és lassankint megoszoltak gondjaink a harctéri események és a megélhetés nehézségei között. Megint csak mult az idő és az élet- és virágfakasztó napsugár napról-napra nagyobb hévvel tüzött le és ma-holnap kasza alá érleli a gabonát. Nem válik be az a jóslás sem, amely a pestisre kele-rára, tifuszra és más mindenféle ragályos nyavalyára akarta a háború befejezését bízni. Múlik az idő és minél közelebb jutunk a gabonaarató Péter-Pálhoz, annál kisebbek mindennapi kenyérgondjaink, annál jobban érdekelnék megint hennünket a hőferek, a német nagyvezérkar és a Milli-ügynökség jelentései. Múlik az idő és ezer gondunk köze-pette is mind jobban érdekel bennünket az oroszok romlása, a franciák és angolok tehetetlensége és a perfid olaszok lendület nélküli támadása. Múlik az idő és már senki sem beszél nálunk a békéről, sőt lassankint kezdjük szégyelni, hogy egyáltalán beszélünk róla. Új remények fakadoznak a szívekben és a kishitűekben is gyökeret ver a leverhetetlenségünkbe vetett hit. Amit Hindenburg mondott ki: *Wir müssen siegen!* — meggyőződéssé erősödött a gyávább természetűek szívében is. Múlik az idő és már nem a béke, hanem a *győzelem* minden gondolatunk. Már kezdünk helenyugodni abba is, hogy múlik az idő. Ma vivjük-e ki a győzelmet vagy holnap, hetek vagy hónapok múltán-e, az már-már mellékessé válik. Mellékessé, mert a végső diadalba vetett bizalom világraszóló fegyvertényeink szülötte. Már nem sejtés, már nem remény és hit, hanem megdönthetetlen bizonyosság. Múlik az idő, de el nem maradhat, a mi dicsőséges és diadalmas győzelmünk!

— **LAPUNK KÉZBESÍTÉSE.** Nagyon kérjük igen tisztelt előfizetőinket, hogy a lap késedelmes, hibás kézbesítését a kiadóhivatalnak jelenteni sziveskedjenek, hogy minden sérelmet nyomban orvosolhassunk és a további tévedéseknek vagy mulasztásoknak elejét vehessük.

**Közös miniszteri tanácskozás Budapestén.** A „Budapesti Tudósító” jelenti: Csütörtök reggel gróf *Stürgkh* Károly osztrák miniszterelnök báró *Engel* Ágost pénzügyminiszter, *Schuster* Rezső kereskedelemügyi miniszter, báró *Heinold* Károly belügyminiszter és *Zenker* Ferenc földmívelésügyi miniszter kíséretében Budapestre érkezett. Gróf *Stürgkh* osztrák miniszterelnök kíséretében van *Ehrhart* Róbert miniszteri tanácsos is. Az osztrák kormány tagjai az „Angol királynő”-ben szállottak meg, ahol kora délután megbeszélésre ültek össze. Tíz óra tájt az osztrák miniszterek a miniszterelnökségre hajtottak, ahol a magyar kormány tagjaival ültek össze értekezletre. Ezen az értekezleten részt vett *Krobatin* hadügyminiszter is, aki már tegnap óta Budapestén van. A magyar kormány részéről gróf *Tisza* István miniszterelnök, dr. *Teleszky* János pénzügyminiszter, *Sándor* János belügyminiszter, báró *Harkányi* János kereskedelemügyi miniszter és báró *Ghillány* Imre földmívelésügyi miniszter vettek részt az értekezleten.

— **Budaestről** jelentik: A közös miniszteri tanácskozáson megtárgyalták a haderőnek és a polgári lakosságnak az élelmezését. Konstatálták, hogy amennyiben váratlan elemi csapások közbe nem jönnek, az aratás eredményéből a teljes szükséglet fedezhető lesz. Az osztrák miniszterek részben az éjjeli személyvonattal, részben péntek reggel visszamennek.

— **A hőség.** Béc-ből jelentik: A hőség, amely már a mult héten is meglehetősen érezhető volt, tegnap még jelentékenyen növekedett. *Bécsben árnyékban 32.5 Celsius volt a hőmérséklet,* a tegnapi 29.4 Celsiuszal szemben. Nyomott hőség ülte meg az utcákat és rendkívül nagy tömeg tolongott a fürdők felé. Még délután négy óra felé is 29.4 fok volt a meleg, míg tegnap ilyen tájban még csak 28.3 fok volt. A közép hőmérséklet 26.8 fok volt, ami a tegnapi nappal szemben 0.9 fok növekedést jelent. A folytonosan tartó hőség hatása alatt a talaj kiszáradása természetesen gyorsan halad előre és a fiatalabb erdőségekben, a kukorica-földeken és másutt is már erősen érezhető. A hőség területileg is terjedt. *Különösen déli Dalmáciában nagy a meleg;* Punta d'Ostrobán 37 fokot mértek árnyékban. Az alföldekkel ellentétben, az *Alpesek* magaslatain esőkken a hőmérséklet, de azért az időjárás ott is enyhének mondható. A hóolvadás nemesak nappal, hanem éjszaka is folytonosan tart. *Nyugat-Galiciában, Közép-Galiciában és Bukovinában is enyhe és meleg idő köszöntött be.* Kelet-Galiciában is megváltozott az időjárás. Kelet-Németországban és Lengyelországban meleg és derült az idő. Észak- és Északnyugat-Németországban, Hollandiában, Belgiumban és Észak-Franciaországban meleg, szép az idő. A magas légnyomás az egész keleten kiterjeszkedik. Az általános időjárás ezzel kedvező marad és a meleg további növekedése várható.

— **Szegedi hadnagy levele az olasz harcterről.** *Szücs* József, 46-os hadnagy érdekes levelet küldött az olasz harcterről egyik barátjának. Többek között a következőket írja: Mi már itt ülünk melegebb tájon, néha tulságos meleg is van (ütközetben). Május 31-én zászlóaljunk egy a többi csapattól az ellenségnek átadott magaslatot (Krn) újra visszafoglalta, amiért ugy a divízió, mint a brigád dicséretét elnyertük. A telefonjelentés után a divízió a telefonba „Hurráh 46” kiáltást hallatott és sokféle más dicséretet. Sajnos, veszteségünk is volt. *Faragó* és *Kelen* hadnagyok. *Greider* zászlós és 60 ember megsebesült. Június 3-án újra tűzbe kerülve, rajtunk ütni kísérelt meg a talján, de véresen

visszavertük. Legnagyobb veszteségünk az, hogy elesett alezredesünk, a zászlóalj és mindannyiunk bálványa. Ő volt legelő, elvesztését végtelenül fájlaljuk. Itt sebesült meg *Rózsa Pali*, *Gera* hadnagy és *Balan* zászlós. Tehát láthatod, nagy melegünk van. Négy hónapja harcolunk a magaslatért, melyet el akarnak venni tőlünk, de nem engedjük fel őket. Sturm, sturm után jön, de véresen mennek vissza.

— **Hivatalos és tesztés Rizzetti alezredes haláláról.** A Delmagyarország közölte először, hogy az olasz határon, a Krn magaslatokért vívott harcokban hősi halált halt lovag *Rizzetti* Pál alezredes, a 46-ik gyalogezred parancsnoka. Az alezredes elestéről tisztikara az alábbi levélben értesítette dr. *Somogyi* Szilveszter polgármestert:

Nagyságos Polgármester ur! Mély megilletődéssel és fájdalommal értesítjük szülővárosunk közönségét, hogy parancsnokunk, lovag *Rizzetti* Pál alezredes ur minden hősiességet fölülmuló bátorsággal zászlóaljunkat győzelmesen rohamra vezényelve, annak élén, az olasz határon, szíven találva ellenséges golyótól, hősi halált halt. Benne elvesztettük a mindenki által csodált vezetőn kívül legnagyobb katonai erényekkel megáldott atyai barátunkat, példányképét a legjobb parancsnoknak és a legelső közkatonának. Pótolhatatlan veszteségünkért bocsút kiáltunk az Egek Urához s vitéz atyánk elcsúszását a magyar alföld szülőföldjéhez méltó hősiességgel fogjuk megboszolni. Hős parancsnokunk drága tetemét Laibachba szállítottuk örök nyugalomra. Áldásunk kísérté a kihűlt szívet utolsó útjára. Midőn e mindnyájunkat ért nagy veszteségünket Nagyságoddal közöljük, fogadjon nagyrabecsülésünk kifejezését.

Feldpost 78, június 5.

A szegedi 46. gyalogezred 3-ik zászlóaljának tisztikara.

— **Pólvai levél.** Érdekes levelet kaptunk Pólából *P. J.* tengerésztől, aki a *Ferenc Ferdinándról* nevezett hadihajón szolgál. A dérk tengerész *Ancona bombázásáról* írt. Május 23-án este kapták a parancsot, hogy este nyolc órakor indulnak Anconába. A legénység nagy lelkesedettségre gyuladt; örültek a fiuk, hogy tengeri csatára mehetnek. Alig tudták bevárni az indulás percét. Végre jelezték az indulást, a hajó nekivágott a tengernek s tizenkét órai ut után parancsot kaptak, hogy reggel 4 órakor megkezdik a tüzelést. A legénység égett a harci vágytól s türelmetlenül várta a reggeli 4 órát. Amint Ancona felé közeledtek, onnan adták az első lövést, de eredménytelenül. Csakhamar mi is megindítottuk a tüzelést. Minden lövésünk talált. Gyönyörűség volt látni lövegeink hatását. Nagyszerű volt, amikor a drótnélküli táviró állomásukat fölrobbantottuk. Az állomáson segítséget kértek az olasz flottától, de mi fölfogtuk a sürgönyt. A következő pillanatban a *Prinz Eugen* hadihajónk is megkezdte a tüzelést. A *Viribus Unitis* hadihajónk egy kaszányát döntött romba. El se képzelheti az ember, hogy egy-egy löveg milyen rettenetes pusztítást képes véghez vinni. A hajóról feszült figyelemmel néztük a lövedékek munkáját. Ahova lecsaptak, az építmény, mint a kártyavár, ha megfujják, úgy omlott össze a fal. Két óráig tartó bombázás után visszatértünk állomáshelyünkre.

— **Hogyan dolgoznak az orosz hadifoglyok?** Nehogy túl nagy legyen az olcsó orosz munkaerő iránt való kereslet, álljon itt a példa, mint válnak be a foglyok a gyakorlatban. Ezelőtt két héttel, a dunaszerdahelyi fogolytáborból 50 orosz fogoly érkezett *Löwenfeld* Joachim bagolászóci uradalmába, hogy pótolja a bérlőnek nagyszámu bevonult munkásait. A bérlő igen kevésbé kedvező információt adott a muszkákról. „*Tunya, lusta és tehetetlen népség ez,* — mondotta — akik, most már látom, a háborúban se érhetnek valami sokat. Nagyon kevés hasznukat lehet venni. Dehát a semminél mégis csak többet érnek és ezért nem bánom, hogy jöttek. Is-